

عنوان مقاله:

تحلیل تقابل سنت و مدرنیته در معماری خانه های دوره قاجار تبریز

محل انتشار:

همایش ملی معماری، عمران و توسعه نوین شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

وحیده باقری - کارشناس ارشد معماری گرایش مدیریت پروژه و ساخت - دانشگاه آزاد اسلامی واحد ایلخچی، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، ایلخچی، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه، خانه بیش از هر نوع عملکردی، نماد دیدگاه جامعه نسبت به محیط زیست، تکنولوژی، فرهنگ و هویت محسوب می شود. بنابراین با بررسی و تحلیل منازل مسکونی هر جامعه ای می توان به ارزش ها و اصول حاکم بر آن پی برد. معماری خانه حاصل امتزاج ویژگی های اقلیمی، روابط اجتماعی، فرهنگی و ... یک جامعه است. طرح معماری خانه های دوره قاجار شهر تبریز در جهت انطباق نمود ویژگی ها و روابط اجتماعی، سیاسی در تبریز دارالسلطنه عهد قاجار میباشد که به کار گیری اصول پایه معماری ایرانی- اسلامی از جمله مرکزیت، نظم، تقارن، تعادل مهمترین مواردی است که در طراحی این مجموعه منظور شده است. هنر ایرانی به واسطه ارتباط این دوره با غرب تحول چشمگیری داشته و بدین جهت دوره قاجاریه را سر آغاز مدرنیته در ایران می دانند و تبریز به عنوان دومین شهر کشور تاثیرگذار و تاثیر پذیر از تحولات سیاسی، فرهنگی و هنری این دوره بوده است به سبب این امر، معماری شهر تبریز دستخوش تغییراتی میگردد که در معماری خانه ها علاوه بر ادامه روند معماری سنتی، بروز سبکهای معماری غربی مشاهده میگردد که معماری ایرانی به دلیل اعزاز دانشجویان و مسافرت های دربار به اروپا، با چالش هایی مواجه گردیده است. مقاله حاضر سعی در بازنمایی تاثیر پذیری و شکل گیری معماری خانه های دوره قاجار تبریز را دارد. در پایان تحقیق انتظار می رود عوامل دخیل در بروز معماری خانه های تبریز شناسایی شود و با ارائه مستندات و روش مطالعه میدانی به مقایسه و تحلیل آنها پرداخته شده و به کنکاش معایب و مزیت های تاثیرگذاری تزویج معماری مدرن در کلیت بنا، ناسازی و هویت فضایی، طی روند معماری گذشته پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

معماری قاجار، خانه های تبریز، سنت و تجدد، عوامل اجتماعی، عوامل سیاسی، الگوبرداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/315198>

